

בדרבנו של כ"ק מרן אדמו"ר מבוסמון וצוקלה"ה

פרשת השבוע פורים-תצוה

שנה ל- פ"א

גליון 526

חֲסִידוֹת

יו"ל ע"י מרכז חסידי בוסמון בארה"ק • כנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א • רח' רוזין 15 ירושלים

בעין הפרשה

על המתרחש ואני"ש

שימו על לוח לבכם תאריכים אלן

טיש ומלוה מלכה בשעה 21:00

רק למי שהיה קוביד או שקיבל חיסון

מתנות לאביונים אפשר דרך הגבאים

חסידות שיעור כל יום שלישי, בזום

לפרטים המזכירות 21:45

ניחומים שלוחים בזה למשפחת

רב שלום רי"ץ על פטירת אמו ע"ה

רב אשר נטלסון על פטירת אמו ע"ה

מזל טוב שגור בזה למשפחת

ר' שבסי וייסברג על לידת הנכדה

ר' נחמן קרביסר על לידת הנכד

רב חיים צבי רוזנברג על לידת התאמות

ד"ר יעקב פרידמן על בר מצוה של הנכד

רפואה שלימה - נא להתפלל לרפואת

מרדכי משה בן רחל לאה

אסתר בת פייגא

משה בן הדסה

איתמר אריה בן צבי זהבה

חיים בן מרים

מרגלית בת חנה מינה

מלכה בת ביילא

שפרה גיטל בת שרה

רפאל בנימין ראובן בן רות

יחזקל נחמן בן חיה פריידא מלכה

דוד ניסים בן אישה

בתוך שאר חולי ישראל

בתוך שאר חולי ישראל

שחרית שבת

מנין המרכזי 8:30

מנין בחדר הטיש 9:15

מנחה שבת

מנין ראשון 12:30

15:00 16:30

מנין המרכזי 17:10

ליהודים היתה אורה ושמחה וששון

ויקר-כן תהיה לנו - פורים בריא ושמח

השנה חל פורים דפרזים ביום ששי ושושן פורים בשבת קודש, ולכן כל העולם כולו קוראים את המגילה בערב שבת קודש גם בעיה"ק ירושלים תובב"א. אבל שונה ירושלים שאומרים על הניסים בשבת קודש ולא בי"ד, וגם ביום ראשון פרשת כי תשא שהוא כבר ט"ז באדר מקיימים אכילת סעודת פורים ומשלוח מנות, ויש שאומרים ב'הרחמן' הוא יעשה ניסים ונפלאות וכו' ויש שממשיכים בשבת קודש שלש סעודות לתוך הלילה, כדי להגיד על הניסים בט"ז, ויש שגם מאריכים את סעודת יום ראשון לתוך הלילה של י"ז, ונמצא שלמעשה ימי הפורים נמשכים בירושלים לשבע ימים החל מי"א אדר עד ל"ז, שכן מובא במגילה (ה:): שואלים, ורבי, היכי נטע נטיעה בפורים, והתני רב יוסף "שמחה ומשתה ויום טוב", "שמחה" שאסורים בהספד, "משתה" שאסור בתענית, "יום טוב" שאסור בעשיית מלאכה, וכו', רבה בריה דרבא מתרץ, איסור הספד ותענית קבילו עלייהו דורות הבאים, איסור מלאכה לא קבילו עלייהו, וראיה, דמעיקרא באותו הדור כתיב [ט,ט]: "שמחה ומשתה ויום טוב", וכששלח מרדכי ליהודים לקיים ימי הפורים, כתיב [ט,כב]: "לעשות אותם ימי משתה ושמחה", ו"יום טוב" לא כתיב, חזינן דלא קבילו עליהם איסור מלאכה, וכל ההגים הם ז' ימים, נמצא שהשנה מקיימים רצון מרדכי ואסתר בירושלים שימי הפורים הם ז' ימים, אבל צריכים להבין מדוע בערים המוקפות חומה, כמו ירושלים, בתפילה בי"ד אדר, לא מזכירים 'על הניסים' בשמונה עשרה או בברכת המזון (למרות שיש כאלו שדוקא אוכלים סעודה בערב שבת שלא כהרגלם כדי לכבד את היום בסעודה).

ואפשר להסביר שבמגילה (ב:): 'כרכים המוקפים חומה מימות יהושע בן נון קורין בט"ו וכו'. מנהני מילה, דהמוקפין חומה קורין בט"ו, אמר רבא, דאמר קרא "על כן היהודים היושבים בערי הפרוות (שאינן להן חומה, ושיבתן פרוצה) וגו' עושים את יום י"ד", ונאמר במקרא י"ד וט"ו. ומדפרזים בי"ד, מוקפין בט"ו, ומקשינן, ואימא דפרזים עושין בי"ד, אבל מוקפין כלל לא עושין, ונאמר ט"ו על שושן, שעושין בט"ו כבשעת הנס. ומתצינן וכי בני מוקפין לאו ישראל ניהו, שלא יעשו ימי הפורים כלל, ועוד, הא כתיב "בכל מדינות המלך אחשוורוש", דהיינו מהודו ועד כוש, על כרחך דגם במוקפין עושין את ימי הפורים, והיות ובני פרזים עושין בי"ד, שמעינן מינה, שמוקפין עושין בט"ו, ומקשינן ואימא דפרזים עושין בי"ד, כדכתיב במגילה, ואילו מוקפין עושין בי"ד ובט"ו, ומתצינן, אי הוה כתב "את יום י"ד וט"ו" הוה משמע דיעשו שני הימים, אבל כתיב "את יום י"ד ואת יום ט"ו", בא "את" למימר דפרזים בי"ד, ומוקפין בט"ו, ואימא דפרזים עושין בי"ד, ואילו מוקפין שלא כתוב במפורש, אי בעו יעשו בי"ד או בט"ו ומתצינן, נאמר "בזמניהם", "זמנו של זה (פרזים), לא כזמנו של מוקפין. ואם כן, על כרחך דזמנם של מוקפין בט"ו דווקא, וכו', אשכחן עשייה דמשתה ויום טוב, דפרזים עושין בי"ד, שנאמר "על כן היהודים הפרזים וגו' עושים את יום י"ד וגו'" אבל זכירה, קריאת המגילה מנלן שבי"ד, לומדים מהקישא, "והימים האלה נזכרים ונעשים", איתקש זכירה לעשייה, שזוכרים ועושים באותו באותו יום, ואפשר להוסיף ולנסות להסביר, שכנראה הנס לנהל מלחמה ולהצליח, היה פלאי, ואפילו בערים המוקפות חומה נשערך המלחמה בי"ג וגם בי"ד, ומדוע חוגגים בי"ד כשעדיין לחמו בי"ד, מובא בחתם סופר במכתבו ז' אדר תקצ"ט, כתוב על לידת משה רבינו ויראו אותו כי טוב ורש"י מצטט סוטה (יב:). כי כל הבית התמלא אור, והוא שואל למה כל כך אור ולמה פינת אור אחת לא הספיקה ומביא שיעב"ץ קבע שלידתו של משה היה שבת, ויום הברית היה צריך להיות בי"ד אדר בשבת, אבל מכיוון שמשה רבינו נולד מהול אין הטפת דם מילה דוחה שבת, לכן עשו הטפת דם ברית בט"ו, וזה גרס ש"ד וט"ו באדר שניהם ימי שמחה לעם ישראל, והחתם סופר משבח את המחשבה, אבל שואל, מדוע י"ד חשובה אם לא התקיים הבית מילה, וכותב שאם אלו לא היו דברי הגאון, הוא היה מסכים רק לט"ו, ומקשה עוד מדוע ז' באדר אינו מיוחד, שבו משה רבינו כרת ברית עם ישראל כמובא ב'אתם נצבים', שזה המקור להחזו"ל שאין אדם יורד לסוף דעתו של רבו עד לאחר מ' שנים, עלה המחשבה שבמגילה מובא אין אומרים הלל בפורים שקריאת המגילה במקום הלל, ואם כן זה מבטל את האפשרות להגיד על הניסים בכרכים בי"ד, שאם נאמר בשנה רגילה זה יחייב להגיד הלל, היות ואין לקרוא את המגילה בירושלים רק בט"ו, ולא בי"ד שנאמר בזמניהם, ולא קוראים את הלל בי"ד כדי לא להיות מסוכסכים עם הערים הפרוות שאינם אומרים הלל אלא קוראים את המגילה.

יה"ר שכמי מרדכי ואסתר הראה לנו הקב"ה ברוב רחמיו ישועות ונפלאות כן נזכה השנה לקבל פני משיח צדקינו בב"א.